

w Wojskowym Okręgowym Zakładzie Gospodarczym w Poznaniu. 21 czerwca 1920 r. zdał egzamin na stanowisko oficera służb gospodarczych, 21 lipca awansowany został na stopień plutonowego. 1 sierpnia mianowany podchorążym i zastępcą kierownika biura rachunkowego WOZG. 1 grudnia awansowany na stopień podporucznika prowiantowego i przydzielony do komisji gospodarczej WOZG, zajmował się likwidacją akt finansowych zakładu. Od maja 1921 r. walczył jako ochotnik na froncie południowym III powstania śląskiego, 30 listopada 1921 r. został zwolniony do rezerwy i wcielony ewidencyjnie do 55 pp, następnie do kadry oficerskiej Okręgu Korpusu nr VII. W latach 1922-1923 był referentem handlowo-ekonomicznym w konsulacie polskim w Kolonii, równocześnie studiował ekonomię na uniwersytecie. Od 1923 do 1924 pracował jako kupiec w Poznaniu. W latach 1924-1932 był kierownikiem biura zarządu firmy Wapniarnia Miasteczko sp. akc. Fabryka Wapna Nawozowego w Poznaniu przy ul. Berwińskiego 1. Od 1932 do września 1939 – był starszym inspektorem w Izbie Skarbowej w Poznaniu. Pod koniec sierpnia 1939 r. został zmobilizowany przez swój pułk i odkomenderowany do kierowania ewakuacją intendencji DOK VII i rodzin wojskowych do Rawy Ruskiej. 3 września pociąg ewakuacyjny odjechał z Poznania i 17 września dotarł do okolic Rawy Ruskiej. Tutaj dostał się do niewoli sowieckiej. Osadzony został w obozie w Starobielsku, skąd do żony nadeszła kartka pocztowa z 29 listopada i telegram z 8 kwietnia 1940 r. w języku niemieckim, w którym informował, że

należy oczekiwać jego nowego adresu. Znalazł się na liście oficerów, którzy opuścili obóz oznaczony nr. 3054. 19 kwietnia wywieziono ich do Charkowa. Wraz z towarzyszami broni zastrzelony został w budynku NKWD, zaś jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie. 22 października 1925 r. ożenił się z Joanną Tomaszewską i miał dwie córki: Aleksandrę Marię (ur. 1926) i Danutę Barbarę (ur. 1928). Był odznaczony Odznaką Honorową „Orleń”, Odznaką Pamiątkową Wojsk Wielkopolskich i Odznaką Pamiątkową Frontu Pomorskiego.

W. Śmigielski, Stachowiak Paweł, „Gazeta Wyborcza (Poznań)” – pożegnania, 08. 05. 2005.

Redakcja

Stepczyński Kazimierz (1881 – 1939), ksiądz, prezes Rady Ludowej w Ryczywole i delegat do Powiatowej Rady Ludowej. Ur. 4 marca 1881 r. w Żydowie w powiecie Poznań – Wschód. Syn Stanisława – ekonomia rolnictwa i Antoniny Potrzebowskiej. Uczęszczał do progimnazjum w Trzemesznie i gimnazjum w Wągrowcu. W 1902 r. został przyjęty na studia teologiczne do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu.

Kazimierz
Stepczyński